

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

गतिज्ञः सर्वभूतानां भाषाज्ञश्च शरीरिणां ॥ सर्वज्ञः स तदा दृष्ट्वा कीटं च न म ब्रवीत् ॥ ८ ॥ व्यास उवाच
तदा चक्षुः कुतस्ते भयमागतं ॥ ९ ॥ कीट उवाच शकटस्यास्य महतो घोषं श्रुत्वा भयं मम ॥ आगतं वै महाबुद्धेस्वन एष हि दारुणः ॥ १० ॥ श्रयते न च मां
हन्यादिति ह्यस्मादपक्रमे ॥ श्वसतां च शृणोम्येनं गोपुत्राणां प्रतोद्यतां ॥ ११ ॥ वहतां सुमहाभारं सन्निकर्षेस्वनं प्रभो ॥ नृणां च संवाहयतां श्रयते विविधः स्वनः
॥ १२ ॥ श्रोतुमस्मद्विधेनैष न शक्यः कीटयोनिना ॥ तस्मादतिक्रमाम्येष भयादस्मात्सुदारुणात् ॥ १३ ॥ दुःखं हि नृभूतानां जीवितं च सुदुर्लभं ॥ अतो भीतः
पलायामि गच्छेयं नासुखं सुखात् ॥ १४ ॥ भीष्म उवाच इत्युक्तः स तु तं प्राह कुतः कीटसुखं तव ॥ मरणं ते सुखं मन्येति रयग्यो नौ तु वर्तसे ॥ १५ ॥ शब्दं स्पर्शं
रसं गंधं भोगांश्चोच्छामि जीवितुं ॥ १६ ॥ कीट उवाच सर्वत्र निरतो जीव इह तश्चापि सुखं मम ॥ चित्तया मिम
हा प्राज्ञ तस्मादिच्छामि जीवितुं ॥ १७ ॥ इहापि विषयः सर्वो यथा देहं प्रवर्तितः ॥ मानुषाः स्थैर्यजाश्चैव पृथग्भोगा विशेषतः ॥ १८ ॥ अहमासं मनुष्यो वै शूद्रो ब
हुधनः प्रभो ॥ अब्रह्मण्यो नृशंसश्च कदर्यो वद्विजीवनः ॥ १९ ॥ वाकतीक्ष्णो निरुतिप्रज्ञो द्वेष्टा विश्वस्य सर्वशः ॥ मिथ्याकृतोपि विधिना परस्वहरणैरतः ॥ २० ॥
भृत्यातिथिजनश्चापि गृहे पर्यशितो मया ॥ मात्सर्यात्स्वादु कामेन नृशंसेन बुभुक्षता ॥ २१ ॥ देवार्थं पितृयज्ञार्थं मन्त्रं श्रद्धादत्तं मया ॥ न दत्तमर्थकामेन देयम
नं पुरा किल ॥ २२ ॥ गुप्तं शरणमाश्रित्य भयेषु शरणागताः ॥ अकस्मात्ते मया त्यक्तान त्वाता अभयैषिणः ॥ २३ ॥ धनं धान्यं प्रिया दारान्या न वा सस्तथा द्रुतं ॥ श्रि
यं दृष्ट्वा मनुष्याणामसूयामि निरर्थकं ॥ २४ ॥ ईर्ष्युः परसुखं दृष्ट्वा अन्यस्य न बुभूषकः ॥ त्रिवर्गं हंता चान्येषामात्मकामानुवर्तकः ॥ २५ ॥ नृशंसगुणभूयिष्ठपुरा
कर्मकृतं मया ॥ स्मृत्वा तदनुत्प्रेहं हित्वा प्रियमिवात्मजं ॥ २६ ॥ शुभानां नाभिजानामि कृतानां कर्मणां फलं ॥ माता च पूजिता वदद्वा ब्राह्मणश्चाचिंतो मया ॥
॥ २७ ॥ सकृज्जातिगुणोपेतः संगत्या गृहमागतः ॥ अतिथिः पूजितो ब्रह्मंस्तेन मानाजहात्स्मृतिः ॥ २८ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥